Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-494814-p0001-3

C W
8° 4210

Ludouicus a Lochau
possidet hunc librum.

40

Jean: Christoph:
[illegible]

Spes seruare solet, sublata
sorte secunda
spe sola solor spes superesse
sinit.

Script. Rom. in Octavo
N. 40.

II. 2. 6. 80.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙ-
σκόπου Καισαρείας ὁμιλία
κατὰ μεθυόντων.

*D. Basilij Magni Archiepiscopi Cæsa-
riensis contra ebriosos
Homilia.*

ANNO
M. D. LXXX.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-494814-p0003-4

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-494814-p0004-0

Vita

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ἐπονομαζομένου μεγάλου κατ' ἐξοχὴν, ἐκ τῶν Σουίδα.

Βασίλειος καισαρείας τῆς καππαδοκῶν ἐπίσκοπος, ἥτις πρώην μάζακα ἐκαλεῖτο. ἑταῖρος Γρηγορίου τοῦ ναζιανζηνῶν ἐπισκόπου. γέγονε δὲ γονέων περιφανῶν, βασιλείου τε καὶ ἐμμελείας. ὧν ἄνωθεν ἡ συγγένεια. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακώς. οὗτος ἔγραψε πλεῖστα, ἐν οἷς θαυμάζεται τὰ εἰς τὴν ἑξαήμερον, καὶ κατὰ εὐνομίου δὲ ἐξαιρέτως συνέταξε λόγους. καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος. καὶ τὰς εἰς τὴν ἑξαήμερον ὁμιλίας ἐννέα. ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν. περὶ παρθενίας, ἄλλο. ἔπαινον εἰς τοὺς μὲν μάρτυρας. ἕτερον εἰς γόρδιον, ἄλλον εἰς βαρλαάμ, ἕτερον εἰς ἰουλίτταν. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς ἠθικοὶ λόγοι διάφοροι. ἐπιστολαὶ ὧν οὐδὲν ἄμεινον πρός τε τὸν σοφιστὴν λιβάνιον, καὶ πρὸς φίλον γρηγόριον, καὶ εἰς ἄλλους πλείονας. τοῦ δέ γε βασιλείου, καὶ φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ γράφων οὕτω. βασίλειος γὰρ ἤκμαζε καὶ ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν καισαρείᾳ τῆς καππα-

δοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ. σταθμὸς δὲ οὗτος Καππαδοκίας, καὶ Ἀπολινάριος ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας. τρεῖς δὴ οὗτοι ἄνδρες τό τε τοῦ ὁμοουσίου προυμάχουν κατὰ τοῦ ἑτερουσίου, μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ, καὶ αὐτῆς αἱρέσεως προστάντας, ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεσαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα εἰς ἀνάγνωσιν, καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἔτελει, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μάλιστά γε αὐτῶν ὁ Βασίλειος. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν ἐς τὸν ἑαυτοῦ τρόπον ἦν ἱκανώτατος. τῷ μέν γε Βασιλείῳ, τὸ πανηγυρικὸν εἶδος τοῦ λόγου μακρῷ ἄριστα εἶχεν. ἦν γὰρ πανηγυρίσαι λαμπρότατος. ὁ δέ γε Ἀπολινάριος ἐν τῷ ὑπομνηματικῷ εἴδει τῆς λέξεως, καὶ αὐτὸς ἄριστα εἶχε. τῷ δέ γε Γρηγορίῳ, καὶ παρ' ἀμφότερα ἐξεταζομένῳ, μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ Ἀρειανὸς ἔγραψε. τελευτᾷ δὲ Βασίλειος, Γρατιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. ὅτι ὁ μέγας Βασίλειος ἀδελφοὺς εἶχε δ'. ἤγουν Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἐπίσκοπον, καὶ Πέτρον, καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον, καὶ ἑτέρους δύο μονάσαντας.

Τέλος βίου τοῦ Βασιλείου ἐκ τοῦ Σουΐδα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας ὁμιλία κατὰ μεθυόντων.

Κινεῖ μὲν με πρὸς τὸν λόγον τὰ ἑσπερινὰ θεάματα, κατέχει δέ μου πάλιν τὴν ὁρμὴν, καὶ ἀπαμβλύνει τὴν προθυμίαν, τὸ τῶν προλαβόντων πόνων τὸ ἄκαρπον. ἐπεὶ καὶ γεωργὸς, τῶν πρώτων αὐτῷ σπερμάτων μὴ ἐκφυέντων, ὀκνηρότερός ἐστι πρὸς τὸ δεύτερον ταῖς αὐταῖς ἀρούραις πάλιν ἐγκαταβάλλειν. εἰ γὰρ ἐπὶ τοσαύταις παραινέσεσιν, ἃς ἔν τε τῷ προλαβόντι χρόνῳ παρακαλοῦντες ὑμᾶς οὐ διελίπομεν, καὶ ἐφεξῆς τῶν ἑπτὰ τούτων τῆς νηστείας ἑβδομάδων νυκτὸς καὶ ἡμέρας διαμαρτυρόμενοι ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ οὐκ ἐπαυσάμεθα, οὐδὲν γέγονεν ὄφελος, ἐπὶ ποίαις ἐλπίσι διαλεχθῶμεν σήμερον; ὁπόσας νύκτας εἰκῇ ἠγρυπνήσατε; πόσας ἡμέρας εἰκῇ συνηθροίσθητε; εἴγε καὶ εἰκῇ. ὁ γὰρ ἐν προκοπῇ γενόμενος ἀγαθῶν ἔργων, εἶτα πάλιν δρομήσας πρὸς τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν οὐ μόνον τὸν ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις μισθὸν ἐζημιώθη, ἀλλὰ καὶ βαρυτέρας ἀξιοῦται τῆς κατακρίσεως, ὅτι γευσάμενος καλὸν θεοῦ ῥῆμα, καὶ γνώσεως μυστηρίων ἀξιω-

ἀξιωθεὶς, πάντα προέδωκεν ἡδονῇ βραχείᾳ δελεασθείς. ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος, συγγνωστός ἐστιν ἐλέους. δυνατοὶ δὲ φησὶ δυνατῶς ἐτασθήσονται. μία ἑσπέρα, καὶ μία προσβολὴ τοῦ ἐχθροῦ, πάντα τὸν πόνομ ἐκεῖνον διέλυσε καὶ ἠφάνισε. ποία οὖν προθυμία τοῦ νῦν λόγου; ὥστε κἂν ἐσιώπησα εὖ ἴστε, εἰ μὴ ἐφοβούμην τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἱερεμίου, ὃς πρὸς ἀπειθῆ λαὸν φθέγγεσθαι μὴ βουλόμενος, ἔπαθεμ ἐκεῖνα, ἅπερ αὐτὸς διηγήσατο, ὅτι ἐγένετο αὐτῷ πῦρ ἐμ τοῖς ἐγκάτοις. καὶ παρεῖτο πάντοθεμ, καὶ οὐκ ἠδύνατο φέρειμ. γυναῖκες ἀκόλαστοι, ἐπιλαθόμεναι τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ, τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου καταφρονήσασαι, ἐμ ἡμέρᾳ τοιαύτῃ, ὅτε αὐτὰς ἐχρῆν διὰ τὴν ἀνάμνησιμ τῆς ἀναστάσεως, καθίσαι ἐν οἴκοις, καὶ ἔννοιαν λαμβάνειμ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣμ ἀνοιγήσονται μὲν οἱ οὐρανοί, ἐπιφανήσεται δὲ ἡμῖμ ὁ κριτὴς ἐξ οὐρανῶν, καὶ σάλπιγγες θεοῦ, καὶ * ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν, καὶ κρίσις δικαία, καὶ ἀντίδοσις ἑκάστῳ κατὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ ταῦτα ἔχειν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς, καὶ καθαίρειν μὲμ ἑαυτῶν τὰς καρδίας ἀπὸ πονηρῶν ἐνθυμήσεων, ἐξαλείφειν δὲ τοῖς δάκρυσι τὰ προημαρτημένα, ἑτοιμάζεσθαι δὲ πρὸς τὴν ἀπάντησιν τοῦ χριστοῦ κατὰ τὴμ μεγάλην ἡμέραν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ,

* ἀνάστασις νεκρῶν. quæ lectio melior.

τοῦ, ἀποσεισάμεναι τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας τοῦ χρι-
στοῦ, ῥίψασαι ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τὰ τῆς εὐσχημοσύ-
νης καλύμματα, καταφρονήσασαι τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ, καταναισχυντήσασαι πάσης ἄῤῥενος ὄψε-
ως, σοβοῦσαι τὰς κόμας, σύρουσαι τοὺς χιτῶνας, καὶ
τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι, ὀφθαλμῷ ἀσελγεῖ, γέ-
λωτι ἐκκεχυμένῳ, πρὸς ὄρχησιν ἐκμανεῖσαι, πᾶ-
σαν νέων ἀκολασίαν ἐφ' ἑαυτὰς προσκαλούμε-
ναι, ἐν τοῖς πρὸ τῆς πόλεως μαρτυρίοις χοροὺς συ-
στησάμεναι, ἐργαστήριον τῆς οἰκείας αὐτῶν ἀσχημο-
σύνης, τοὺς ἡγιασμένους τόπους πεποίηνται. ἐμία-
ναν μὲν τὸν ἀέρα τοῖς ᾄσμασι τοῖς πορνικοῖς. ἐμία-
ναν δὲ τὴν γῆν τοῖς ἀκαθάρτοις ποσὶν, ἣν ταῖς ὀρχή-
σεσι κατεκρότησαν. θέατρον ἑαυταῖς νεανίσκων ὄ-
χλον περιστησάμεναι, σοβάδες* ὄντες καὶ παράφο- *ὄντως
ροι παντελῶς, μανίας οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀπολεί-
πουσαι. ταῦτα πῶς μὲν σιωπήσω; πῶς δὲ κατ' ἀ-
ξίαν ὀδύρωμαι; οἶνος *ὑμῖν τῶν ψυχῶν τού- *ἡμῖν
των τὴν σημίαν ἐποίησεν. οἶνος, τὸ παρὰ θεοῦ δῶ-
ρον εἰς παραμυθίας τῆς ἀσθενείας δεδομένον τοῖς
σωφρονοῦσιν, ὅπλον δὲ νῦν γενόμενον ἀκολασίας
τοῖς ἀσελγαίνουσι. μέθη, ὁ αὐθαίρετος δαίμων,
ἐξ ἡδονῆς ταῖς ψυχαῖς ἐμβαλλόμενος. μέθη, κα-
κίας μήτηρ, ἀρετῆς ἐναντίωσις, τὸν ἀνδρεῖον δει-

λὸν ἀποδείκνυσι, τὸν σώφρονα ἀσελγῆ. δικαιοσύνην οὐκ οἶδεν, φρόνησιν ἀναιρεῖ. ὥσπερ γὰρ ὕδωρ πολέμιόν ἐστι πυρί, οὕτως ἀμετρία οἴνου λογισμὸν κατασβέννυσι. διόπερ ὀκνῶ τὸ λέγειν κατὰ μέθης, οὐχ ὡς περὶ μικροῦ τινὸς κακοῦ, ἢ παροφθῆναι ἀξίου, ἀλλ' ὡς οὐδὲν ὄφελος παρεχομένου τοῦ λόγου. εἰ γὰρ ὁ μεθύων παραφρονεῖ καὶ ἐσκότηται, εἰκῆ ῥαψῳδεῖ ὁ ἐπιπλήττων τῷ μὴ ἀκούοντι. τίσιν οὖν διαλεχθῶμεν, εἴπερ ὁ μὲν χρῄζων τῆς παραινέσεως, οὐκ ἀκούει τῶν λεγομένων, ὁ δὲ σώφρων καὶ νήφων, οὐ δεῖται τῆς ἐκ τοῦ λόγου βοηθείας, καθαρεύων τοῦ πάθους. τί οὖν χρήσωμαι τοῖς παροῦσιν, εἰ καὶ ὁ λόγος ἄχρηστος, καὶ ἡ σιωπὴ ἄπορος; παρίδωμεν τὴν ἐπιμέλειαν; ἀλλ' ἐπικίνδυνος ἡ ἀμέλεια. ἀλλὰ φθέγξομαι κατὰ τῶν μεθυόντων; ἀλλ' εἰς νεκρὰς ἀκοὰς ἐνηχοῦμεν. μήποτε οὖν ὡς ἐπὶ τῶν λοιμικῶν νοσημάτων οἱ τῶν σωμάτων θεραπευταί, τοὺς μὲν ὑγιαίνοντας τοῖς προφυλακτικοῖς βοηθήμασιν ἀσφαλίζονται· τοῖς δὲ κεκρατημένοις ὑπὸ τοῦ πάθους οὐκ ἐγχειροῦσιν, οὕτω καὶ ἡμῖν ἐξ ἡμισείας ἔχει ὁ λόγος τὸ χρήσιμον, φυλακὴν ὑποδεικνὺς τοῖς ἀπαθέσιν, οὐκ ἀπαλλαγὴν καὶ ἴασιν τοῖς ὑπὸ τοῦ πάθους κεκρατημένοις. τί νῦν διενήνοχας τῶν ἀλόγων ὦ ἄν-

θρωπε, οὐ τῇ δωρεᾷ τοῦ λόγου, ἣν παραλαβὼν παρὰ τοῦ κτίσαντός σε, ἄρχων καὶ κύριος ἐγένου πάσης τῆς κτίσεως; ὁ τοίνυν ἀφελόμενος ἑαυτοῦ τὴν φρόνησιν διὰ τῆς μέθης, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. μᾶλλον δὲ καὶ τῶν βοσκημάτων φαίην ἂν ἔγωγε ἀλογωτέρους εἶναι τοὺς ἐν τῇ μέθῃ. εἴπερ τὰ μὲν τετράποδα πάντα καὶ θηρία, τεταγμένας ἔχει τὰς πρὸς τὴν μῖξιν ὁρμάς· οἱ δὲ ὑπὸ τῆς μέθης τὴν ψυχὴν κατεχόμενοι, καὶ τὸ σῶμα τῆς παρὰ φύσιν θερμότητος ἀναπλήσαντες, πάντα καιρὸν, καὶ πᾶσαν ὥραν πρὸς τὰς ἀκαθάρτους καὶ ἀσχήμονας συμπλοκὰς συνεκαύνονται. καὶ οὐ τοῦτο μόνον τὴν ἀλογίαν αὐτοῖς ἐμποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν αἰσθήσεων παρατροπὴ χείρονα παντὸς κτήνους ἀποδεικνύσι τοὺς μεθύοντας. ποῖον γὰρ βόσκημα οὕτω παραβλέπει, καὶ οὕτω παρακούει, ὡς μεθύων; οὐκ ἀγνοοῦσι μὲν τοὺς οἰκειοτάτους, προστρέχουσι δὲ πολλάκις τοῖς ἀλλοτρίοις ὡς τοῖς συνήθεσιν; οὐ τὰς σκιὰς διαπηδῶσι πολλάκις ὡς ὀχετοὺς ἢ φάραγγας; ἤχων δὲ αὐτῶν καὶ ψόφων οἱονεὶ θαλάσσης κυμαινούσης τὰ ὦτα πεπλήρωται; ἡ δὲ γῆ πρὸς τὸ ὄρθιον διανίστασθαι δοκεῖ, καὶ τὰ ὄρη περιτρέχειν ἐν κύκλῳ; οὗτοι, ποτὲ μὲν γελῶσιν ἀπαύ-

τα, ποτὲ δὲ ὀδυνῶνται, καὶ κλαίουσιν ἀπαρηγόρητα. καὶ νῦν μὲν θρασεῖς εἰσι καὶ ἀπτόητοι, νῦν δὲ κατάφοβοι καὶ δειλοί. τούτοις, ὕπνοι μὲν βαρεῖς, καὶ δυσανάφοροι, καὶ πνιγώδεις, καὶ τῷ ὄντι θανάτου γείτονες. αἱ δὲ ἐγρηγόρσεις, τῶν ὕπνων ἀναισθητότεραι. ἐνύπνιον γὰρ αὐτοῖς ἐστιν ὁ βίος, οἵγε ἱμάτιον οὐκ ἔχοντες, οὐδέ τι φάγωσιν εἰς τὴν αὔριον, βασιλεύουσι καὶ στρατοπέδων ἄρχουσιν ἐν τῇ μέθῃ, καὶ πόλεις οἰκοδομοῦσι, καὶ χρήματα διανέμουσι. τοιούτων φαντασιῶν, καὶ ἀπάτης τοσαύτης περιζέων ὁ οἶνος τὰς καρδίας αὐτῶν πληροῖ. ἕτεροι δὲ εἰς τὰ ἐναντία περιάγονται πάθη, δυσέλπιδές εἰσι, καὶ κατηφεῖς, καὶ ὀδυνηροί, καὶ δακρυώδεις, καὶ ψοφοδεεῖς, καὶ εὐπτόητοι. ὁ αὐτὸς οἶνος ἐν διαφόροις σωμάτων ἕξεσι, διάφορα τὰ πάθη ταῖς ψυχαῖς ἐργαζόμενος. οἷς μὲν γὰρ ἂν διάχυσιν τοῦ αἵματος ἐμποιήσας πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξανθήσῃ, φαιδροὺς καὶ ἡδεῖς, καὶ γεγανωμένους αὐτοὺς ἀποδείκνυσιν. ὧν δὲ ἂν ὑπὸ τοῦ βάρους καταπιλήσῃ τὴν ἕξιν, συστέλλων αὐτῶν, καὶ καταπιέζων τὸ αἷμα, πρὸς τὴν ἐναντίαν αὐτοὺς περιάγει διάθεσιν. καὶ τί δεῖ λέγειν τῶν λοιπῶν παθῶν τὸν ὄχλον; τὰς δυσκολίας τοῦ ἤθους, τὸ εὐπαρόξυντον, τὸ μεμψίμοιρον, τὸ ὀξύρροπον

τῆς

τῆς ψυχῆς, τὴν κραυγὴν, τὸμ θόρυβομ, τὸ πρὸς πᾶσαμ ἀπάτην εὐπαράγωγον, τὸ πρὸς τὰς ὀργὰς ἀταμίευτον; ἡ δὲ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκρασία, ἄντικρυς ὥσπερ ἐκ πηγῆς τοῦ οἴνου φέρεται, καὶ συνεισπίπτει τῷ ἀκράτῳ. τῆς ἀσελγείας ἡ νόσος, πᾶσαν βοσκημάτων μανίαν ἐπὶ τὸ θῆλυ δευτέραν τῆς τῶν μεθυόντων ὕβρεως ἀποφαίνουσα. εἴπερ τὰ μὲν ἄλογα, γνωρίζει τοὺς ὅρους τῆς φύσεως. οἱ δὲ μεθύοντες, ἐν ἄρρενι μὲν τὸ θῆλυ· ἐν δὲ τῷ θήλει τὸ ἄρρεν ἐπιζητοῦσιν. οὐ δὲ ἐπεξελθεῖν τῷ λόγῳ ῥᾴδιον, πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς μέθης δεινοῖς. αἱ μὲν οὖμ ἐκ τοῦ λοιμοῦ βλάβαι, χρόνῳ ἐγγίνονται τοῖς ἀνθρώποις, κατὰ μικρὸμ τοῦ ἀέρος τὴν παρ' ἑαυτοῦ φθορὰν ἐνιθέντος τοῖς σώμασιν· αἱ δὲ παρὰ τοῦ οἴνου, εὐθὺς συνεισπίπτουσιμ. οὕτω γὰρ τὴν ψυχὴν ἀπολωλότες ὡς ὑπὸ πάσης κηλῖδος εἶναι κατεστιγμένοι. ἔτι καὶ αὐτὴν τοῦ σώματος ἕξιν προσδιαφθείρονται, οὐ μόνον τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἡδονῶν ἐξοιστρουσῶν ἐπὶ λαγνείας ἐκτετηκότες καὶ διαρρέοντες, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ ὄγκῳ μεπλαδηκὸς, καὶ βρυῶδες, καὶ τοῦ ζωτικοῦ τόνου λελυμένον τὸ σῶμα φέροντες. τούτων, πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ, ὕπωχρος δὲ ἡ ἐπιφάνεια, πνεῦμα παρεστηκὸς, γλῶσσα παρειμένη, καὶ κραυγὴ ἄσημος,

ἀκρό-

ἀκροσφαλεῖς οἱ πόδες, καθάπερ οἱ τῶν παίδων, ἐκκρίσεις δὲ τῶν περιττωμάτωμ αὐτόματοι, ὥσπερ ἀπὸ ἀψύχωμ ῥέουσαι. ἐλεεινοὶ τῆς τρυφῆς, ἐλεεινότεροι τῶν ἐμ πελάγει χειμαζομένωμ, οὓς ἄλλα ἐξ ἄλλωμ διαδεχόμενα καὶ ἐπιβαπτίζοντα κύματα, ἀναφέρειμ οὐκ ἐπιτρέπει τοῦ κλύδωνος. οὕτω δὴ καὶ τούτωμ αἱ ψυχαὶ ὑποβρύχιοι φέρονται βεβαπτισμέναι τῷ οἴνῳ. διόπερ ὡς τὰ χειμαζόμενα πλοῖα ἐπειδὰν ὑπέραντλα γένηται, ἀναγκαίως τῇ ἐκβολῇ τοῦ φόρτου κουφίζεται, οὕτω καὶ τούτοις ἀναγκαῖαι τὸμ βαρυνόντωμ αἱ ἀποθέσεις. ἐμοῦντες γὰρ καὶ ἀποβλύζοντες, μόλις ἐλευθεροῦνται τοῦ βάρους. τοσοῦτομ τῶν δυσπλοούντωμ ἐλεεινότεροι, ὅσομ οἱ μὲμ ἀνέμους, καὶ θάλασσαμ, καὶ τὰς ἔξωθεμ ἀνάγκας ἐπαιτιῶνται· οἱ δὲ αὐθαίρετομ ἐπισπῶνται τὸμ ἐκ τῆς μέθης χειμῶνα. ὁ δαιμονῶμ ἐλεεινός. ὁ δὲ μεθύωμ, τὰ αὐτὰ πάσχωμ, οὐδὲ τοῦ ἐλεεῖσθαι ἄξιος, αὐθαιρέτῳ δαίμονι προσπαλαίων. οἱ καὶ μέθῃ συντιθέασι φάρμακα, οὐχὶ τὸ μὴ παθεῖν τι δεινὸν ἀπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλὰ τὸ μὴ διαλείπειν μεθύοντες μηχανώμενοι. ὀλίγη μὲμ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἡμέρα, μικρὰ δὲ ἡ νύξ, καὶ ἡ χειμέριος, πρός γε τὸμ τοῦ πότου χρόνομ. τέλος δὲ

οὐκ

οὐκ ἔστι τοῦ κακοῦ. αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ὁ οἶνος ἐπὶ τὸ πλεῖον προάγει, οὐ γὰρ τὴν χρείαν παραμυθεῖται, ἀλλ' ἑτέρου πότου χρείαν ἀπαραίτητον ἐμποιεῖ, ἐκκαίων τοὺς μεθύοντας, καὶ ἀεὶ πρὸς τὴν τοῦ πλείονος ἔφεσιν προκαλούμενος. ἀπλήρωτον γὰρ τοῦ πίνειν τὴν ὄρεξιν ἔχειν ἐπινοοῦντες, τὸ ἐναντίον πάσχουσιν ἢ προῄρηνται. τῷ γὰρ συνεχεῖ τῆς τρυφῆς τὰς αἰσθήσεις ἀπομαραίνουσιν. ὡς γὰρ τὸ ἄγαν λαμπρὸν ἀμαυροῖ τὰς ὄψεις, καὶ ὥσπερ οἱ τοῖς μεγάλοις ψόφοις κατακρουόμενοι, τῇ ἀμετρίᾳ τῆς πληγῆς εἰς τὸ μηδὲ ἀκούειν, παντελῶς περιάγονται, οὕτω καὶ οὗτοι λελήθασιν ἑαυτοὺς ὑπὸ τῆς ἄγαν φιληδονίας, τὴν ἡδονὴν ἀπολέσαντες. ἄποιος μὲν γὰρ αὐτοῖς καὶ ὑδατώδης ὁ οἶνος, κἂν ἄκρατος ᾖ, χλιαρὰ δὲ τοῦ νεαροῦ ἡ ἀντίληψις, κἂν τὸ ἀκριβέστατον ᾖ, κἂν αὐτὴ χιών, κατασβέσαι τὴν ἔνδον ἐν αὐτοῖς ἐκ τῆς ἀμετρίας τοῦ οἴνου καιομένην φλόγα μὴ δυναμένη. τίνι οὐαί, τίνι θόρυβος, τίνι κρίσεις, τίνι ἀηδίαι καὶ λέσχαι, τίνι συντρίμματα διακενῆς, τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί; οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνῳ, καὶ κατασκοπούντων ποῦ πότοι γίνονται; τὸ οὐαί, θρηνῶδές ἐστιν ἐπίφθεγμα. θρήνου δὲ ἄξιοι οἱ μεθύοντες. διότι μέθυ-

σος

οι βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. θόρυβος δὲ, διὰ τὴν ἐκ τοῦ οἴνου ταραχὴν ἐγγινομένην τοῖς λογισμοῖς, καὶ ἀηδία, διὰ τὰς πικρὰς ἐκ τῆς τοῦ πίνειν ἡδονῆς ἀναδόσεις. τούτων γὰρ δεσμοῦνται μὲν οἱ πόδες, δεσμοῦνται δὲ χεῖρες ἐκ τῶν ἐπιπεμπομένων αὐτοῖς παρὰ τῆς μέθης ῥευμάτων. καίτοι καὶ πρὸ τούτων τῶν παθῶν, παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τοῦ πίνειν, τὰ τῶν φρενιτικῶν αὐτοῖς συμπίπτει πάθη. ὅταν γὰρ πλήρεις οἱ μήνιγγες γένωνται τῆς αἰθάλης, ἣν ὁ οἶνος ἐξατμιζόμενος ἀναφέρει, βάλλεται μὲν ὀδύναις ἀφορήτοις ἡ κεφαλὴ, μένειν δὲ ὀρθὴ ἐπὶ τῶν ὤμων μὴ δυναμένη, ἄλλοτε ἐπ' ἄλλα καταπίπτει τοῖς σπονδύλοις ἐνολισθαίνουσα. λέσχην δὲ λέγει, τὴν ἄμετρον ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ ἐμφιλόνεικον ὁμιλίαν. καὶ συντρίμματα διακενῆς γίνεται τοῖς οἰνόφλυξιν, οὐ δυναμένοις ὀρθοῦσθαι ὑπὸ τῆς μέθης. ἀνατρέπονται γὰρ εἰς παντοῖα πτωμάτων σχήματα, ὥστε ἀναγκαῖον αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ σώματος συντρίμματα ἔχειν διακενῆς. ἀλλὰ τίς εἴπῃ ταῦτα τοῖς οἰνοπλήκτοις, καρηβαροῦσι γὰρ ἐκ τῆς κραιπάλης, νυστάσουσι, χασμῶνται, ἀχλὺν βλέπουσι, ναυτιῶσι. διὰ τοῦτο οὐκ ἀκούουσι τῶν διδασκάλων πολλαχόθεν αὐτοῖς ἐμβοώντων, μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία·

καὶ

καὶ πάλιν. ἀκόλαστον οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη, ὧν παρακούοντες, αὐτόθεν ἔχουσι τὰς ἐπικαρπίας τῆς μέθης. οἰδαίνει μὲν γὰρ ὄγκος, ὀφθαλμοὶ δίυγροι, στόμα ξηρὸν καὶ διακαές. ὥσπερ γὰρ αἱ χαράδραι, ἕως μὲν ἂν αὐταῖς ἐπιῤῥέωσιν οἱ χείμαῤῥοι, πλήρεις εἶναι δοκοῦσι, παρελθούσης δὲ τῆς πλημμύρας, ξηραὶ καταλείπονται. οὕτω καὶ τοῖς οἰνόφλυξι τὸ στόμα, ἐλλιμνάζοντος μὲν τοῦ οἴνου, πλῆρές ἐστί πως καὶ δίυγρον, μικρὸν δὲ παραδραμόντος, ξηρὸν καὶ ἄνικμον ἀπελέγχεται, παρασυρόμενον ἀεὶ καὶ κατακλυζόμενον τῇ ἀμετρίᾳ τοῦ οἴνου, καὶ τὴν ζωτικὴν ἰκμάδα προσαποβάλλει. ποία γὰρ κατασκευὴ ἀνθρώπου οὕτως ἰσχυρά, ὥστε τοῖς ἐκ τῆς μέθης κακοῖς ἀντισχεῖν; τίς γὰρ μηχανὴ τὸ ἀεὶ θερμαινόμενον καὶ ἀεὶ διάβροχον τῷ οἴνῳ γινόμενον σῶμα, μὴ οὐχὶ ἔκπλυτον, καὶ ἐξίτηλον, καὶ διεῤῥυηκὸς γενέσθαι; ἐντεῦθεν οἱ τρόμοι καὶ αἱ ἀσθένειαι. κοπτομένου γὰρ αὐτοῖς τοῦ πνεύματος ὑπὸ τῆς ἀμετρίας τοῦ οἴνου, καὶ τῶν νεύρων λυομένων τῆς συντονίας, ὁ κλόνος τῷ σύμπαντι ὄγκῳ τοῦ σώματος ἐπιγίνεται, τί τὴν κατάραν τοῦ Κάϊν ἐφ' ἑαυτὸν ἐπισπᾶσαι, τρέμων καὶ περιφερόμενος διὰ παντὸς τοῦ βίου. οὐ γὰρ ἔχων τὸ σῶμα τὸν ἐκ τῆς φύσεως στηριγμόν, ἀναγκαί-

ὡς πυριδονεῖται καὶ κολασθήσεται. μέχρι πότε οἶνος; μέχρι τίνος μέθη; κινδυνεύεις λοιπὸν βόρβορος εἶναι ἀντὶ ἀνθρώπου. οὕτως ὅλως ἀνεμίχθης τῷ οἴνῳ, καὶ συγκατεσάπης αὐτῷ ἐκ τῆς καθημερινῆς κραιπάλης οἴνου ἀπόζων, καὶ τούτου διεφθαρμένου, ὥσπερ τῶν ἀγγείων τὰ ἀχρηστότατα, τούτους ἠσαΐας ὀδύρεται. οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωῒ καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὀψέ. ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει. μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. σίκερα, πᾶν τὸ δυνάμενον μέθην ἐμποιῆσαι πόμα, τοῖς ἑβραίοις ὀνομάζειν σύνηθες, οἱ οὖν ἀρχομένης ἡμέρας περισκοποῦντες ποῦ πότοι γίνονται, καὶ οἰνοπώλια καὶ καπηλεῖα περιαθροῦντες, καὶ ἀλλήλους ἐπὶ τὸ πίνειν παραλαμβάνοντες, καὶ πᾶσαν τῆς ψυχῆς τὴν μέριμναν περὶ τὴν τῶν τοιούτων φροντίδα καταναλίσκοντες. οὗτοι ὑπὸ τοῦ προφήτου καταθρηνοῦνται, ὡς καιρὸν οὐδένα ἑαυτοῖς πρὸς τὴν τῶν θαυμασίων τοῦ θεοῦ κατανόησιν ἀπολείποντες. οὐ γὰρ ἄγουσι σχολὴν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἀνανεῦσαι πρὸς οὐρανόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κάλλη καταμαθεῖν, καὶ πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς οὖσι διακόσμησιν ἐπισκέψασθαι, ὥ-

σε ἐκ τῆς τούτων εὐταξίας τὸν δημιουργὸν ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὐθὺς ἀρχομένης ἡμέρας, κοσμοῦσιν ἑαυτῶν τὰ συμπόσια τάπησι ποικίλοις καὶ ἀνθινοῖς παραπετάσμασι, σπουδήν τε καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὴν τῶν ἐκπωμάτων παρασκευὴν ἐπιδείκνυνται, ψυκτῆρας καὶ κρατῆρας καὶ φιάλας, ὡς ἐν πόμπῃ τινὶ καὶ πανηγύρει διατιθέντες, ὡς ἂν τὸ τῶν ἀγγείων διάφορον τὸν κόρον αὐτοῖς ὑποκλέπτῃ, καὶ ἡ τῶν ἐκπωμάτων ὑπαλλαγὴ καὶ μετάβασις, ἱκανὴν αὐτοῖς εἰς τὸ πίνειν διατριβὴν ἐμποιῇ· συμποσίαρχοι δέ τινες ἐπὶ τούτοις, καὶ ἀρχιοινοχόοι, καὶ ἀρχιτρίκλινοι, καὶ τάξις ἐν ἀταξίᾳ, καὶ διάθεσις ἐν ἀκόσμῳ πράγματι ἐπινενόηται, ἵν' ὥσπερ ταῖς ἀρχαῖς, ταῖς ἔξωθεν ἐκ τῶν δορυφορούντων ἡ σεμνότης συναύξεται, οὕτω καὶ τῇ μέθῃ ὡς βασιλίδι τινὶ θεραπείαν περιστήσαντες, τὸ ἐπονείδιστον αὐτῆς ὑπερβάλλοντι τῆς σπουδῆς περιστέλλωσι. στέφανοι ἐπὶ τούτοις, καὶ ἄνθη, καὶ μύρα, καὶ θυμιάματα, καὶ μυρίαι τινὲς ἔξωθεν θυμιδίαι, πλείονα τὴν ἀσχολίαν τοῖς ἀπολλυμένοις παρασκευάζουσιν. εἶτα πόῤῥω προϊόντος τοῦ πότου, ἅμιλλαι περὶ τοῦ πλείονος, φιλονεικίαι καὶ ἀγωνίσματα, ἀλλήλους ὑπερβάλλεσθαι φιλοτιμουμένων κατὰ τὴν μέθην, καὶ ἀγωνοθετῶν αὐτοῖς ὁ διάβολος, καὶ ἆθλον τῆς νίκης, ἡ ἁμαρ-

μαρτία. ὁ γὰρ πλείονα τοῦ ἀκράτου ἐγχεάμενος, οὗτος φέρεται κατὰ τῶν ἄλλων τὰ νικητήρια. οὕτως ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν. φιλονεικοῦσι μὲν γὰρ ἀλλήλοις, ἀμύνονται δὲ ἑαυτοὺς. ποῖος λόγος ἐφικέσθαι τῆς αἰσχρότητος τῶν γινομένων δύναται; πάντα ἀλογίας γέμει. πάντα συγχύσεως. οἱ ἡττηθέντες, μεθύουσιν, οἱ νικῶντες, μεθύουσιν, οἱ ὑπηρέται καταγελῶσιν, ἡ χεὶρ ἀπείρηκε, τὸ στόμα οὐχ ὑποδέχεται, ἡ γαστὴρ διαῤῥήγνυται, καὶ τὸ κακὸν οὐχ ὑφίησι. τὸ ἄθλον σῶμα τοῦ φυσικοῦ τόνου παραλυθὲν, ἀπόῤῥυτόν ἐστι πανταχόθεν, τὴν ἐκ τῆς ἀμετρίας βίαν μὴ ὑπομένον. ἐλεεινὸν θέαμα χριστιανῶν ὀφθαλμοῖς, ἀνὴρ ἀκμάζων καθ' ἡλικίαν, σφιγῶν τῷ σώματι, στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐμπρέπων, φοράδην οἴκαδε κομιζόμενος, μὴ δυνάμενος ὀρθοῦσθαι, μηδὲ τοῖς ἰδίοις ποσὶν ἀπιέναι. ἀνὴρ φόβερος εἶναι ὀφείλων τοῖς πολεμίοις, γέλωτός ἐστιν ἀφορμὴ τοῖς κατ' ἀγορὰν παιδίοις. ἄνευ σιδήρου καταβέβληται, ἄνευ πολεμίων πεφόνευται. ἀνὴρ ὁπλίτης αὐτὸ τῆς ἡλικίας ἄγων τὸ ἄνθος, οἴνου γέγονε παρανάλωμα ἕτοιμος παθεῖν τοῖς ἐχθροῖς, ὅσα βούλονται. μέθη, λογισμῶν ὄλεθρος, ἰσχύος διαφθορὰ, γῆρας ἄωρον, ὀλιχρόνιος θάνατος. τί γὰρ ἄλλο εἰσὶν οἱ μεθύοντες, ἢ τὰ εἴδωλα τῶν

ἐθνῶν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούουσι, χεῖρες παραλέλυνται, οἱ πόδες ἀπενεκρώθησαν· τίς ὁ ταῦτα ἐπιβουλεύσας ὁ τίς τῶν κακῶν αἴτιος; τίς ὁ τὸ τῆς μανίας ἡμῖν φάρμακον ἐγκεράσας; ἄνθρωπε παράταξιν ἐμποίησας τὸ συμπόσιον, ἐκβάλλεις τοὺς νεανίσκους χειραγωγουμένους, ὡς τραυματίας ἀπὸ πολέμου, ἐνέκρωσας τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος ἀπὸ οἴνου. καὶ καλεῖς μὲν ὡς φίλομ ἐπὶ τὸ δεῖπνομ, ἐκβάλλεις δὲ νεκρόμ, οἴνῳ τὴμ ζωὴμ αὐτοῦ κατασβέσης. ὅταμ νομιζῶς. διακορεῖς εἶναι τοῦ οἴνου, πότε τοῦ πίνειν ἄρχονται, καὶ πίνουσι τὸν τῶν κτηνῶν τρόπον, ὡς ἀπὸ κρήνης αὐτοσχεδίου, ἰσαρίθμους τοῖς ἀνακειμένοις τοὺς κρουνοὺς ἀφιείσης. προϊόντος γὰρ ἤδη τοῦ πότου, ἐπεισέρχεταί τις αὐτοῖς νεανίας, γενναῖος τοὺς ὤμους, οὔπω μεθύωμ, φιάλην φέρωμ εὐμεγέθη οἴνου κατεψυγμένου, ὃς τὸν οἰνοχόομ αὐτῶν παρωσάμενος, *καταστὰς εἰς τὸ μέσομ, διὰ σκολιῶμ σωλήνωμ, ἴσην τοῖς συμπόταις διανέμει τὴμ μέθην. καινὸν τοῦτο τῆς ἀμετρίας τὸ μέτρον, ἵνα κατ' ἰσομοιρίαν ἀλλήλοις συνασελγαίνωσι, μηδένα ὑπερβάλλειν ἐν τῷ πίνειν τὸν ἕτερομ. διελόμενοι γὰρ τὰς ὑδρορρόας, καὶ τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστος τεταμμένην ὑποδεξάμενοι, ὥσπερ ἀπό τι-

* καὶ στὰς

Exemplaria Basileæ á Frobenio excusa, nõ habent aduerbium ἄνωθεν.

ινος δεξαμενῆς ἀπνευστὶ πίνουσιν, ὡς οἱ βόες, τοσοῦτον ὑφέλκειν ἐπειγόμενοι τοῖς λαιμοῖς, ὅσον αὐτοῖς ἄνωθεν ὁ φυκτὴρ διὰ τῶν ἀργυρέων ὀχετῶν ἐπαφίησι. κατάκυψόμ σου πρὸς τὴν ἀθλίαν γαστέρα, κατάμαθε τοῦ ὑποδεχομένου ἀγγείου τὸ μέγεθος, ὅτι μιᾶς κοτύλης ἔχει κοιλότητα, μὴ πρὸς τὴμ οἰνοχόην ἀφόρα πότε κενώσῃς, ἀλλὰ πρὸς τὴν σεαυτοῦ κοιλίαμ, ὅτι πάλαι πεπλήρωται. διὰ τοῦτο οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωῒ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὀψὲ καὶ διημερεύοντες ἐν τῇ μέθῃ ὡς μηδένα καιρὸν ἑαυτοῖς παρέχειμ εἰς τὸ τὰ ἔργα κυρίου ἐμβλέπειν, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ κατανοεῖν. ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει. διότι τὸ ἐκ τοῦ οἴνου θερμὸν, ἐγγινόμενον τῇ σαρκὶ, ἔξαμμα γίνεται τῶν πεπυρωμένων βελῶν τοῦ ἐχθροῦ. τὸν γὰρ λογισμὸν καὶ τὸμ νοῦν ὁ οἶνος καταβαπτίζει, τὰ δὲ πάθη, καὶ τὰς ἡδονὰς, ὥσπερ τι σμῆνος μελισσῶμ ἐπεγείρει. ποῖον γὰρ ἅρμα πώλων οὕτως ἀτάκτως φέρεται ἀποβαλὸν τὸν ἡνίοχον, ποῖομ δὲ πλοῖον ἀκυβέρνητον ὑπὸ τῶν κυμάτων ὡς ἂν τύχῃ φερόμενον, οὐκ ἀσφαλέστερόν ἐστι τοῦ μεθύοντος; ἀπὸ τοιούτωμ κακῶμ, ἄνδρες ὁμοῦ, καὶ γυναῖκες κοινοὺς συστησάμενοι χορούς, δαίμονι οἰνηρῷ τὰς ψυχὰς παραδόντες, ἀλλήλους ταῖς ἀκίσι τῶν παθῶμ

θῶν ἀντετίζωσκον. γέλωτες παρ' ἀμφοτέρων, ἄσματα αἰσχρὰ, σχήματα πορνικὰ, ἐρεθίζοντα πρὸς ἀσέλγειαν· γελᾷς εἰπέ μοι, καὶ τέρπῃ τέρψιν ἀκόλαστον· δακρύειν δέον καὶ στένειν ἐπὶ τοῖς φθάσασι. ἄσματα πόρνης; φθέγγῃ ἐκβαλὼν τοὺς ψαλμοὺς καὶ τοὺς ὕμνους, οὓς ἐδιδάχθης; κινεῖς πόδας καὶ ἐξάλλῃ ἐμμανῶς, καὶ χορεύεις ἀχόρευτα, δέον τὰ γόνατα κάμπτειν εἰς τὴν προσκύνησιν. τίνας ὀδύρωμαι; τὰς κόρας, τὰς ἀπειρογάμους, ἢ τὰς ἐν τῷ ζυγῷ τοῦ γάμου κατεχομένας; αἱ γὰρ μὲν ἐπανῆλθον τὴν παρθενίαν οὐκ ἔχουσαι, αἱ δὲ τὴν σωφροσύνην τοῖς ἀνδράσιν οὐκ ἐπανήγαγον. εἰ γάρ πού τινες καὶ τῷ σώματι τὴν ἁμαρτίαν διέφυγον, ἀλλὰ πάντως γε ταῖς ψυχαῖς τὴν φθορὰν ὑπεδέξαντο. ταῦτά μοι καὶ περὶ τῶν ἀρρένων εἰρήσθω. εἶδε κακῶς, ἐθεάθη κακῶς· ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἤδη ἐμοίχευσεν. εἰ αἱ ἀπὸ ταὐτομάτου συντυχίαι τοῖς περιέργως κατασκοποῦσι, τοσοῦτον ἔχουσι κίνδυνον αἱ κατ' ἐπιτήδευσιν ἀπαντήσεις, ὥστε ἰδεῖν γυναῖκας ἀσχημονούσας ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ κατασχηματιζομένας πρὸς ἔκλυσιν, καὶ μέλη τεθρυμμένα ᾀδούσας, δυνάμενα καὶ μόνον ἀκουσθέντα πάντα οἶστρον ἡδονῆς ἐμποιῆσαι τοῖς ἀκολάστοις, τί ἐροῦσιν; ἢ τί ἀπολογήσονται, ἐκ τοιούτων θεα-

θεαμάτων μορίον ἐσμὸν τῶν κακῶν συλλεξάμενοις οὐχ ὡς διὰ τοῦτο ἐμβλέψαντες, ἵνα τὰς ἐπιθυμίας ἐγείρωσιν; οὐκοῦν ὑπόδικοί εἰσι κατὰ τὴν ἀπαραίτητον ἀπόφασιν τοῦ κυρίου, τῷ κρίματι τῆς μοιχείας. πῶς ἡμᾶς ἡ πεντηκοστὴ ὑποδέξεται, οὕτω τοῦ πάσχα καθυβρισθέντος; ἡ πεντηκοστὴ τοῦ πνεύματος ἔσχε τοῦ ἁγίου τὴν ἐναργῆ, καὶ πᾶσι γνωρίμην ἐπιδημίαν. σὺ δὲ προλαβὼν, σεαυτὸν οἰκητήριον τοῦ ἀντικειμένου ἐποίησας πνεύματος, καὶ ἐγένου ναὸς εἰδώλων, ἀντὶ τοῦ γενέσθαι ναὸς θεοῦ διὰ τῆς ἐνοικήσεως τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου: ἐπεσπάσω τὴν ἀρὰν τοῦ προφήτου εἰπόντος ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι στρέψω τὰς ἑορτὰς αὐτῶν εἰς πένθος. πῶς τῶν οἰκετῶν ἄρξετε, αὐτοὶ δουλεύοντες ἐπιθυμίαις ἀνοήτοις καὶ βλαβεραῖς ὡς ἀνδράποδα; πῶς τοὺς παῖδας νουθετήσετε, ἀνουθέτητον ζωὴν καὶ ἀδιάτακτον ζῶντες; τί οὖν, ἐν τούτοις ὑμᾶς καταλείπω; ἀλλὰ φοβοῦμαι, μή πως ὁ μὲν ἀνυπότακτος, ῥαθυμότερος γένηται. ὁ δὲ κατανενυγμένος, τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ. ἴαμα γάρ φησι καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας. ἡ νηστεία, τὴν μέθην θεραπευσάτω, ψαλμὸς τὴν αἰσχρὰν μελῳδίαν, δάκρυον γενέσθω τοῦ γέλωτος ἴαμα. ἀντὶ τῆς ὀρχήσεως, τὸ γόνυ κλινέσθω, ἀντὶ τοῦ κρότου τῶν χειρῶν,

ρῶν, τὸ ϛῆθος τυπτέσθω, ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς ἐσθῆτος, ἡ ταπείνωσις ἐπὶ πᾶσιν, ἡ ἐλεημοσύνη ἐξαγοραζέτω σε ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. λύτρον γὰρ ἀνδρὸς, ὁ ἴδιος αὐτοῦ πλοῦτος. πολλοὺς ἐργάτευσον τῶν θλιβομένων, εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς προσευχῆς, εἰ ἄρα σοι ἀφεθήσεται ἡ ἐπίνοια τῆς κακίας. ὅτε ἐκάθησεν ὁ λαὸς φαγεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. ἡ δὲ παιδιὰ αὐτῶν εἰδωλολατρεία ἦν, τότε οἱ λευῖται κατὰ τῶν ἀδελφῶν ἑαυτοὺς ἐξοπλίσαντες, εἰς ἱεροσύνην τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ ἐτελείωσαν, καὶ ὑμῖν τοίνυν τοῖς φοβουμένοις τὸν κύριον, ὅσοι νῦν ἐπεσυγνάσατε ἐπὶ τῇ ἀσχημοσύνῃ τῶν καταγνωσθέντων, ἐκεῖνο διαστελλόμεθα. ἐὰν μὲν ἴδητε μετανοοῦντας ἐπὶ τῇ ἀτοπίᾳ τῶν πεπραγμένων, συμπαθήσατε ὡς οἰκείοις μέλεσιν νενοσηκόσιν, ἐὰν δὲ ἀπαυθαδιαζομένους καὶ καταφρονοῦντας τῆς ἡμετέρας ἐφ' ἑαυτοῖς λύπης, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, ἵνα οὕτως οἱ μὲν ἐντραπέντες, εἰς ἐπίγνωσιν ἔλθωσι τῆς οἰκείας κακίας. ὑμεῖς δὲ τοῦ ζήλου τοῦ φινεὲς τὸν μισθὸν ὑποδέξησθε, διὰ τῆς δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τέλος τῆς τοῦ Βασιλείου ὁμιλίας κατὰ μεθυόντων.

Capere Dona

Has fortuna tibi nostra ministra opes
Donaq luxurians si modo reddet ager
At muneribus cumulat magnis ac tali fatur

Honore non cedere

Judicio nostro tibi non est alter honore
Certat honore tibi Thamyras qua iactat
Cui numen sit in tumidum iactaverit honore Apollo

Curare corpus

Non est in medico semper relevetur ut æger
Auxiliumq feret sacris ope daurig herbis corporibus
Et potuit corpus sanare salubribus herbis

Auspicium

Æacides dubijs non cure saucius ærtu Auspicijs fidit
Cuius ob auspicium infaustum moresq sinistros
Obstinuit vano credulus auspicio

Effigies

Corripuere sacram effigiem manibusq cruentis
Aureaq effigies sed fabricata manu
Impresse effigies nare sunt pabula flammis

58395
(X200 8442)

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-494814-p0027-8

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-494814-p0028-3

...Λ ΕΙ Ο Υ

...ΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙ-

...ρείας ὁμιλία

...θυόντων.

... *Archiepiscopi Cæsa-*

...tra ebriosos

...milia.

...NO

...XXX.

B.I.G.
Farbkarte #13
Inches
Centimetres
Black 3/Color White Magenta Red Yellow Green Cyan Blue

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-494814-p0029-2